

Dagsordenens enkelte punkter.

I. Generaldirektørens rapport.

Rapporten indeholder en redegørelse for udviklingslinierne i ILO's arbejde i de senere år.

De problemer, der i særlig grad har beskæftiget organisationen, har stået i forbindelse med socialpolitikens 3 hovedformål, nemlig en højnelse af levestandarden, fremme af social tryghed og velfærd samt gennemførelse af menneskerettigheder og lige chancer for alle.

I rapportens kap. I gør generaldirektøren rede for de nye veje, som ILO har betrådt, samt for de nye opgaver, som organisationen har taget op til løsning af problemerne på den mest effektive måde. En voksende erkendelse af, at de sociale forhold i de forskellige dele af verden er meget forskelligartede, har således ført til en hurtig udvikling af den regionale virksomhed, der i de senere år har antaget 5 hovedformer: almindelige konferencer med regional sammensætning, regionale specialmøder og seminarer, teknisk bistand og rådgivende missioner i landene inden for hvert enkelt område, samarbejde med andre internationale organisationer, der arbejder inden for området, samt praktisk virksomhed udøvet af de i de enkelte lande oprettede stationer.

En anden gren af ILO's arbejde, der har undergået en hurtig vækst i de senere år, er industrikomiteernes virksomhed. Gennem denne virksomhed har det været muligt at foretage en indgående undersøgelse af de særlige forhold, der er karakteristiske for nogle af de vigtigste verdensindustrier: kulminer; indenlandsk transport; jern og stål; metalforarbejdning; tekstil; byggeri og offentlige arbejder; petroleum; kemisk industri.

Nødvendigheden af en hurtig løsning af de arbejdsmæssige og sociale problemer, der

opstår i lande, der for nylig er blevet uafhængige, eller hvor industrialiseringen er ved at bryde igennem, har bevirket, at den direkte bistand, der altid har udgjort et fast led i ILO's arbejde, i efterkrigstiden er trådt ind i en ny og dynamisk udviklingsfase. Organisationens første fremstød efter afslutningen af den anden verdenskrig foretoges inden for arbejdskraftområdet. En teknisk rådgivningsvirksomhed blev stillet til rådighed for regeringerne, først i Europa og derefter i Asien, Latin-Amerika og Mellemøsten. Det af forskellige internationale organisationer i 1950 oprettede fælles udvidede program for teknisk bistand betød en yderligere udvidelse af ILO's praktiske arbejde. Virksomheden i henhold til det udvidede program udgør nu — set ud fra et budgetmæssigt synspunkt — ca. 40 pct. af organisationens ordinære program. Som de vigtigste arbejdsområder fremhæves: arbejdskraftens organisation, produktivitet, Kooperation og håndværk, social tryghed og administration af arbejds- og sociallovgivningen.

Organisationens virksomhed med hensyn til oplysning og uddannelse er hidtil hovedsagelig faldet inden for det område, der omfattes af forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere. Styrelsesrådet godkendte i 1957 et foreløbigt program for dette arbejde, der har til formål at fremme et positivt samarbejde mellem arbejdsgivere og arbejdere og sætte dem i stand til at løse de særlige arbejds- og socialpolitiske spørgsmål af praktisk art, som erhvervslivet er stillet overfor idag. Programmet, der indeholder forslag om forskningsarbejde, undersøgelser, beretninger, teknisk bistand og udbredelse af faglige oplysninger, er nu ved at blive ført ud i livet. Som en særlig vigtig faktor i opbygningen af et positivt forhold mellem arbejdsgivere og arbejdere fremhæves virksom-